

full dominical

Església de Menorca

Número 2095 - Any XLI - 25 setembre 2022

“Cada dia nadons per néixer i fillets, migrants i ancians són descartats. Nombrosos germans i germanes moren sacrificats a l’altar del lucre, envoltats de la indiferència. I, sens dubte, tot ésser humà és sagrat. És sobretot tasca de les religions recordar-ho al món!”

(Papa Francesc)

MIGRANTS I REFUGIATS: anar i venir

No és igual anar-se’n del seu país que arribar a un país diferent; no és igual mirar qui parteix de ca seva que veure’l arribar a ca nostra. En la partida es barreja una il·lusió esperançada i una pena per deixar l’ambient familiar i social. En l’arribada, un alè pel pas donat, i molts interrogants davant un món desconegut. I entremig, la travessia, tan diferent si feta en avió o solcant onades en una *patera*; i els doblers, curiosament estalviats per pagar un passatge, o arrabassats per traficants de vides humanes sense escrúpols. Si bé és ver que «*caseta mia per pobra que sia*», també és cert que molts han pogut bastir-se una caseta confortable en la diàspora.

En veure arribar els nouvinguts, ens hem de ficar en la seva pell. No són turistes, sinó ciutadans forçats a fugir d’un horitzó amb poques perspectives de futur. El turista duu beneficis, el migrant i refugiat s’exposa a ser malmirat com algú que porta problemes. Encara que també es pot girar la percepció: malveure els turistes com elements d’una massificació invasora, i els migrants com a mà d’obra necessària i barata. En qualsevol cas,

avui més que mai podem tocar amb les mans que cohabitam un mateix planeta, com ens ho recorden les oronelles i la pols africana en suspensió. I les persones són més que les oronelles.

Si formam tots una mateixa humanitat, quin paper hi juguen les fronteres i els rígids controls duaners? Si tots som ciutadans del món, quins són els drets i deures que han de regir la nostra convivència? I com a cristians, quin testimoni hem de donar de cara als nouvinguts? Migrants i refugiats, ens recordau en silenci o a crits, que compartim un planeta mal repartit; i que una fossa immensa separa els qui potser tenim roba demés i no miram prim en el nostre consum, mentre hi ha qui *jeu nafrat, llepat pels cans, i envejant les miques que cauen de la taula del ric* (vegeu Lluç). Poblam un món en què algú, com en primer

Herodes Antipès, pot oferir un convit restringit als «alts funcionaris, tribuns de l’exèrcit i personatges destacats», a la vista impúdica d’una gentada malmenada com ovelles sense pastor (Vegeu Marc).

Descartades per inhumanes la xenofòbia i el racisme, i vençuda la temptació d’explotar l’indefens que ha arribat, cal reconèixer que ningú s’hauria de veure forçat a anar-se’n de ca seva. Mentre açò succeeixi, fem nostres amb el Papa Francesc aquests quatre verbs per convertir-los en accions davant els germans nouvinguts: **acollir, protegir, promoure, integrar**. Els drets i deures exercitats en aquest full de ruta, contribuiran, acompanyats pel migrant i refugiat Jesús de Natzaret, a formar un sol poble ben cohesionat amb gent diversa orientat a l’horitzó d’un cel nou i una terra nova. Tal com escrivia un autor

dels primers segles, «els cristians residim a les pròpies pàtries com a forasters; complim tots els deures com a ciutadans i suportam totes les càrregues com els estrangers; *qualsevol terra estranya ens resulta pàtria, i qualsevol, pàtria terra estranya*».

Joan Febrer Rotger

Pixabay

la notícia

50è aniversari dels Equips de la Mare de Déu de Menorca

Aquest curs els Equips de la Mare de Déu de Menorca celebren el seu 50è aniversari. Per aquest motiu, s’està preparant **una jornada festiva, que tindrà lloc a Ferreries el diumenge 2 d’octubre**. L’inici de la trobada serà a les 10 h a l’església de Santa Maria amb xerrades de diferents testimonis de persones vinculades als EMD. Tot seguit, a les 13 h es celebrarà una Eucaristia i es farà un dinar de germanor a la Plaça Espanya del poble.

És un dia molt important per al moviment i **es vol comptar amb l’assistència i presència de tots els matrimonis que hi han format part en algun moment**. Si voleu participar, **és necessari apuntar-se abans del dimarts 27 de setembre,**

contactant amb les parròquies o els EMD de Menorca.

Entre tots, serà polític recordar els orígens d’aquest moviment diocesà. El novembre de 1972 el matrimoni Josep Mª Roig i Mª Dolors Amat van començar a Ferreries el pilotatge a 5 equips. Així mateix, el setembre de 1973 es va celebrar al Toro la I Jornada dels EMD a Menorca amb l’assistència del bisbe Miquel Moncades. En l’actualitat, el moviment segueix ofe-

EMD

Any 1975. III Jornada al Seminari Diocesà (Ciutadella)

rint als matrimonis un entorn per a reflexionar junts, aprofundir en la fe, pregar amb confiança i ser membres actius del Poble de Déu.

Diumenge XXVI de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Amós 6, 1a.4-7

Salm Responsorial 145

R: **Alaba el Senyor, ànima meva.**

Lectura de la carta de sant Pau a Timoteu

6, 11-16

Home de Déu, cerca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vares ser cridat i vares confessar noblement la fe en presència de molts de testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant Jesucrist, que baix de Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recoman que guardis irrepreensible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor. Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de ver feliç i l'únic Sobirà, el Rei dels reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat, i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

16, 19-31

En aquell temps Jesús digué als fariseus: -"Hi havia un home ric que anava vestit de púrpura i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer, estava estirat devora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les miques que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els cans a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el varen sepultar. Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, va veure d'enfora Abraham, amb Llätzer a la falda, el cridà i li digué: "Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofrec molt enmig d'aquestes flames." Abraham li respongué: "Fill meu, recorda't que en vida et varen tocar béns de tota casta, i a Llätzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si qualcú volgués passar del lloc on som jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre." El ric digué: "Llavors, pare, et preg que l'enviïs a ca meva. Hi tenc encara cinc germans. Que Llätzer els advertesqui; perquè no acabin també en aquest lloc de turments." Abraham li respongué: "Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin." El ric contestà: "No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si els anava a veure qualcú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran." Li diu Abraham: "Si no fan cas de Moisès i dels profetes, encara que ressuscitàs qualcú d'entre els morts no es deixarien convèncer."

Lectura de la profecia de Amós 6, 1a. 4-7

Esto dice el Señor omnipotente: «¡Ay de los que se sienten seguros en Sión, y confiados en la montaña de Samaría! Se acuestan en lechos de marfil; se arrellanan en sus divanes, comen corderos de rebaño y terneras del establo; tartamudean como insensatos e inventan como David instrumentos musicales; beben el vino en elegantes copas, se ungen con el mejor de los aceites, pero no se conmueven para nada por la ruina de la casa de José. Por eso irán al desierto a la cabeza de los deportados y se acabará la orgía de los disolutos».

Salmo responsorial 145

R: **Alaba, alma mía, al Señor.**

Lectura de la primera carta apóstol san Pablo a Timoteo

6, 11-16

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

16, 19-31

En aquel tiempo, dijo Jesús a los fariseos: -«Había un hombre rico que se vestía de púrpura y de lino y banquetaba cada día. Y un mendigo llamado Lázaro estaba echado en su portal, cubierto de llagas, y con ganas de saciarse de lo que caía de la mesa del rico. Y hasta los perros venían y le lamían las llagas. Sucedió que se murió el mendigo, y fue llevado por los ángeles al seno de Abrahán. Murió también el rico y fue enterrado. Y, estando en el infierno, en medio de los tormentos, levantó los ojos y vio de lejos a Abrahán, y a Lázaro en su seno, y gritando, dijo: "Padre Abrahán, ten piedad de mí y manda a Lázaro que moje en agua la punta del dedo y me refresque la lengua, porque me torturan estas llamas". Pero Abrahán le dijo: "Hijo, recuerda que recibiste tus bienes en tu vida, y Lázaro, a su vez, males: por eso ahora él aquí consolado, mientras que tú eres atormentado. Y además, entre nosotros y vosotros se abre un abismo inmenso, para que quieran cruzar desde aquí hacia vosotros no puedan hacerlo, ni tampoco pasar de ahí hasta nosotros". El dijo: "Te ruego, entonces, padre, que mandes a Lázaro a casa de mi padre, pues tengo cinco hermanos: que les dé testimonio de estas cosas, no sea que también vengan ellos a este lugar de tormento". Abrahán le dice: "Tienen a Moisès y a los profetas: que los escuchen". Pero él de dijo: "No, padre Abrahán. Pero si un muerto va a ellos, se arrepentirán" Abrahán le dijo: "Si no escuchan a Moisès y a los profetas, no se convencerán ni, aunque resucite un muerto"».

Entre opulència i misèria, un gran abisme

Jesús continua insistint en el tema de l'oposició entre servir la riquesa i servir Déu, i acaba de clarificar aquesta incompatibilitat explicant-los la paràbola del ric i Llätzer, que il·lustra una realitat tan llastimosa i trista que commou tothom amb un mínim de sensibilitat.

Els dos protagonistes viuen situacions molt diferents. Un, molt ric, va vestit de porpra i lli, l'altre, en canvi, té el cos cobert de llagues; el primer celebrava una gran festa cada dia, mentre el segon intentava pal·liar la fam amb les miques que queien de la taula del ric. L'existència del ric és tan plena de benestar que és incapaç de veure el drama i patiment del pobre Llätzer. Aquest és el gran problema i ens afecta a tots: si vivim bé, el nostre egoisme s'encarrega de posar-nos una barrera davant per no veure el patiment ni sentir la veu angoixada de tantes persones que malviuen, sofreixen i demanen justícia i solidaritat. Però, a més, tenim recursos per a tot i tranquil·litzem la nostra consciència dient-nos que no fem cap mal a ningú ni som els responsables que hi hagi tanta misèria al món.

Al final de la història, amb la mort d'un i altre, es manté la situació d'oposició però totalment capgirada. El pobre, que ha patit tota la vida, ara coneix la felicitat plena; el ric, en canvi, després d'una vida regalada, ara viu el sofriment al qual ha estat abocat per haver-se centrat en ell mateix sense mirar la realitat que l'envolta. Si hagués dirigit una mirada atenta i profunda a Llätzer, segur que hagués sorgit la misericòrdia del fons del seu cor i hauria aollit el germà desvalgut i pobre. Nosaltres hi som a temps, ens cal només escoltar la Paraula de Déu i fer-la vida. Hem d'obrir bé els ulls i escoltar el clam dels més pobres per aportar el nostre granet d'arena i alleugerir tant patiment. No passem de llarg, embeguts en els propis pensaments, davant les necessitats dels més petits, ignorats per tothom, però, no ho oblidem, els preferits de Déu.

Teresa Jansà

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salm de la 2ª Setmana

Dl. 26, Sants Cosme i Damià, màrtirs (MLL): Jb 1, 6-22 / Sal 16 / Lc 9, 46-50.

Dt. 27, Sant Vicenç de Paül, prevere (MO): Jb 3, 1-3. 11-17. 20-23 / Sal 87 / Lc 9, 51-56.

Dc. 28, Fèria: Jb 9, 1-12. 14-16 / Sal 87 / Lc 9, 57-62.

Dj. 29, Sants Arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael (F): Dn 7, 9-10. 13-14 o bé Ap 12, 7-12a / Sal 137 / Jo 1, 47-51.

Dv. 30, Sant Jeroni, prevere i doctor de l'Església (MO): Jb 38, 1. 12-21; 40, 3-5 / Sal 138 / Lc 10, 13-16.

Ds. 1, Santa Teresa de l'Infant Jesús, verge i doctora de l'Església (MO): Jb 42, 1-3. 5-6. 12-16 / Sal 118 / Lc 10, 17-24.

Dg. 2, XXVII de Durant l'Any: Ha 1, 2-3; 2, 2-4 / Sal 94 / 2Tm 1, 6-8. 13-14 / Lc 17, 5-10.

pregar amb els salms

Set de Déu (Salm 63)

De la mateixa manera que el desert anhela l'aigua, l'esperit del salmista anhela Déu. És una persona que ja ha experimentat l'ajuda de Déu, font d'aigua viva i, per això, sent una alegria sense mesura, medita els seus beneficis, s'hi confia plenament, en la certesa que Déu, com en altre temps, intervindrà també sobre les tribulacions presents.

*Tu ets el meu Déu, Senyor, jo et cerc.
Tot jo tenc set de tu,
per tu es desviu el meu cor
en terra eixuta, assedegada, sense
aigua (v. 2).*

El paisatge exterior (el desert) i el paisatge interior (l'anhel de Déu) s'uneixen en el salm. Com la terra eixuta de Palestina està erma sense la pluja i les esclatxes de la superfície semblen una boca resseca i assedegada, així també el creient necessita de Déu per estar viu i per existir:

*Tu m'has ajudat i som feliç davall les
teves ales.*

*La meva ànima s'ha enamorat de tu,
em sosté la teva mà. (vv. 8-9)*

Déu amb la simbologia de l'aigua viva es converteix en l'aigua que calma la set de sentit, que recrea i fecunda el desert de la història humana. "El Senyor, dona a beure de moltes maneres als qui el volen seguir, perquè ningú vagi desconsolat i mori de set" (Santa Teresa d'Àvila).

Gadi Bosch Pons

viure la sinodalitat

«L'Esperit Sant i nosaltres hem decidit...»

En el capítol 15 del llibre dels Fets dels Apòstols podem llegir-hi una breu descripció del Concili de Jerusalem, que es reuní cap a l'any 50 per a deliberar sobre si els pagans convertits al cristianisme havien de respectar les prescripcions de la llei mosaica. El Concili va comunicar la seva

resolució als fidels d'Antioquia amb aquestes paraules: «L'Esperit Sant i nosaltres hem decidit de no imposar-vos cap més càrrega que aquestes indispensables...» (v. 28-29). Així, el valor de les decisions del Concili de Jerusalem no es fonamentà en què s'acordessin per la majoria —com succeeix en una democràcia—, sinó en què van estar inspirades per l'Esperit Sant.

En el sermó de la Cena, Jesucrist ens prometé «l'Esperit de la veritat», tot advertint-nos que el món no pot acollir-lo, però que els creients sí que podem conèixer-lo «perquè habita a casa vostra i estarà dins de vosaltres» (Jn 14,17). Per tant, la vida del cristià consisteix en discernir els signes dels temps a la llum de l'Esperit Sant. Al seu torn, com demostra la història del Concili de Jerusalem, la sinodalitat és aquest mateix exercici, però practicat a nivell comunitari: tots els batians —bisbes, capellans, religiosos i laics— treballant junts amb l'assistència del Paràclit. Aleshores, seria trist que convertíssim la sinodalitat en una excusa per a construir una Església més contemporitzadora amb el món, quan Jesús ens va dir precisament que «la meua reialesa no és d'aquest món» (Jn 18,36).

Miquel Pons Portella

l'entrevista a:

Mn. JOAN BOSCO FANER BAGUR

Mn. Joan Bosco Faner és Llicenciat en Teologia Dogmàtica i Filosofia. Rector de la parròquia de Sant Esteve de Ciutadella. Rector del Seminari Diocesà i escriptor. Va ser ordenat prevere el 23 de setembre de 1972. Amb motiu del 50 aniversari de la seva ordenació, li adreçem unes preguntes...

Joan Bosco: Què representa per a tu celebrar 50 anys de sacerdoci?

-Agraïr a Déu haver-me concedit aquest servei. Per a mi, anunciar la Paraula i presidir l'Eucaristia, és optar, en primer lloc, per conèixer Jesús i perquè sigui ell el meu únic Mestre i millor Amic. Anunciar l'evangeli i presidir l'Eucaristia durant tants d'anys, em condueix a mirar i acompanyar tothom molt fraternalment. L'anunci que tots som germans i fills d'un mateix Pare, regeix la meua vida.

Com vares descobrir la teua vocació?

-Gràcies a la meua família, Col·legi salesià i capellans concrets. Vivint al seu costat se'm feia present, i ho vaig madurar al Seminari, que valia la pena anunciar la veritat que m'ha acompanyat sempre: "Sols a l'amor val la pena seguir i entregar la vida". I la font de l'Amor és Déu. I Déu se'm fa present en tot i tots.

Com recordes el dia de la teua ordenació?

-Encara avui som sensible a la cordialitat, amistat i alegria del Bisbe Miquel Moncada, dels meus pares i familiars, també de la comunitat de sant Antoni Maria Claret on hi vaig viure el diaconat. I record especialment paraules d'alguns dels meus testimonis: "No siguis mai un capellà rutinari!". Ho he intentat i ho intent.

Quins serveis has prestat i prestes a la Diòcesi de Menorca?

-Vicari de Sta. Eulàlia d'Alaior, Professor de Religió, Rector de les Parròquies de st. Bartomeu i de sant Esteve, Representant de l'Entitat Titular del Col·legi de sant Francesc, Delegat d'Ensenyança i de Vocacions, Cap d'Estudis i Rector del Seminari, membre dels Consells de Presbiteri i Consultors, Arxiprest del Centre i Ciutadella, Delegat diocesà per Assumptes Generals...

Autor de varis llibres. Els teus llibres els has escrit com eines per a evangelitzar?

-Aquesta ha estat i és la meua intenció. Crec que el meu servei s'ha de fer present en llibres i xarxes socials. Jesús i el seu missatge m'ho demanen.

Algunes consells als capellans més joves?

-Que estimin i valorin el sacerdoci, que es deixin acompanyar per germans de ministeri i membres referents de la comunitat, que siguin persones de pregària i reflexió constant, que s'obrin, acompanyin i es deixin acompanyar amb ganes per tothom, sense fer diferències, i es fixin en seguir a Jesús. Sols ell importa.

Toni Olives

Agenda

Assemblea Diocesana de Vida Creixent

Divendres 30 de setembre, a les 10 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro. A les 12.30 h Eucaristia i, tot seguit, dinar de germanor.

Festes de Sant Miquel 2022

Celebracions al Centre Catequístic de Sant Miquel (Ciutadella):

-Dijous 29 de setembre, a les 20 h, Eucaristia. Tot seguit, convidada al carrer.

-Divendres 30 de setembre, a les 20 h, pregària comunitària.

-Dissabte 1 d'octubre, a les 17 h, festa de carrer. I a les 20 h concert a càrrec de Bep Marquès.

-Diumenge 2 d'octubre a les 9.30 h Eucaristia. Tot seguit, tradicional berenar.

Pregària contemplativa a Santa Clara

Dissabte 1 d'octubre primera pregària contemplativa d'aquest curs, a les 18 h, al Monestir de Santa Clara.

Celebració del 50 aniversari dels EMD

Diumenge 2 d'octubre trobada a les 10 h a l'església de Santa Maria de Ferreries. A les 13 h Eucaristia i, tot seguit, dinar de germanor a la plaça Espanya del poble. És necessari apuntar-se abans del dimarts 27 de setembre.

50 aniversari de la parròquia de Sant Rafel

-Dissabte 1 d'octubre, a les 19.30 h, celebració de l'Eucaristia d'acció de gràcies presidida per Mons. Sebastià Taltavull. Tot seguit, sopar per compartir i actuació del cor Cadença.

-Diumenge 2 d'octubre, a partir de les 12 h, dinar de germanor a l'ermita de Sant Joan de Missa. Es poden adquirir els tickets per 5€ a la parròquia.

Notícies nostres

Europa celebra una jornada de pregària per la pau

El Consell de Conferències episcopals d'Europa va convocar el 14 de setembre, Festa de l'Exaltació de la Santa Creu, una jornada de pregària i adoració eucarística perquè cessin les armes i es posi fi a la guerra a Ucraïna.

Les parròquies de la diòcesi de Menorca també es van unir a aquesta jornada, reunint-se els fidels en oració davant el Santíssim Sagrament per invocar del Senyor la pau per a Ucraïna, fent seva la crida del Papa Francesc que demana "que cadascú sigui constructor de la pau i resi perquè es difonguin al món pensaments i projectes de concòrdia i reconciliació."

Catholic

Excavacions a la basílica de Son Bou per descobrir la comunitat que hi habitava

Segons ha informat el Diari Menorca, el programa europeu Leader Illa de Menorca ha subvencionat amb 58.000 euros un projecte d'investigació a la basílica paleocristiana de Son Bou, a Alaior.

L'associació Sanisera, dirigida per l'arqueòleg Fernando Contreras, durà a terme entre octubre i

desembre una campanya d'excavació i estudi de la basílica paleocristiana de Son Bou amb l'objectiu d'identificar les restes de la comunitat del segle VI dC associada al temple sagrat que es va dedicar a la pesca i a l'elaboració de productes derivats.

El mes d'octubre es dedicarà a l'estudi de l'arxiu del Museu Diocesà de Menorca, on hi ha les peces recuperades del temple i fotografies de la campanya arqueològica realitzada entre 1951 i 1952.

Otra Iberia

D'altra banda, de l'1 de novembre al 20 de desembre es faran els treballs de camp amb l'excavació dirigida per Fernando Contreras i la participació d'un equip format per tres tècnics en arqueologia especialitzats en el món romà, un restaurador i diversos voluntaris que han estat alumnes en les excavacions fetes al jaciment de Sanitja.

Tornen els programes de ràdio de l'Església de Menorca

Amb l'inici del nou curs pastoral començam a posar en marxa els nostres programes de ràdio amb el desig d'acostar als fidels tota l'actualitat de l'Església de Menorca, amb una gran varietat de continguts: comentaris de l'Evangeli, entrevistes, notícies, reflexions pastorals, etc.

En Toni Fullana, na Sonia Febrer, na Neus Pons, en Marc Florit i en Toni Barber ens acompanyaran setmanalment a partir del 7 d'octubre. Els programes i horaris són els següents:

-A Cope Menorca (89.6 FM) els divendres "El Mirall de l'Església", de 13.30 h a 14 h, i els diumenges "Església Notícia", de 9.45 h a 10 h (després de la Santa Missa).

-A IB3 ràdio (88.6 FM) "Temps de Creure" els dissabtes de 7.30 h a 8 h. Aquest programa, que fan conjuntament les 3 diòcesis de les Illes Balears, és l'únic que ja ha començat la nova temporada.

-A Radio María (92.0 FM) "Revista Diocesana" els diumenges a les 13.30 h.

Els programes també es poden escoltar per internet, tant en directe a les pàgines web de Cope Menorca, IB3 ràdio i Radio María, com en redifusió a la pàgina web del Bisbat de Menorca (bisbatdemenorca.org).

Bisbat de Menorca